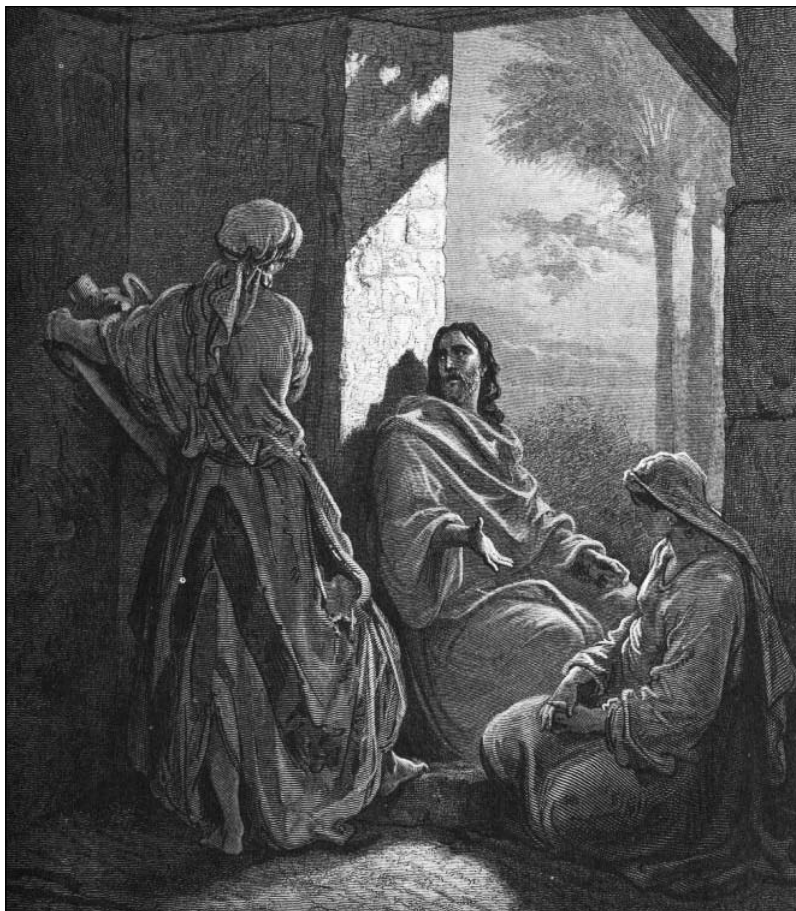


Lov og Evangelium

Nr. 2

FEBRUAR 2011

47. årgang



Gustave Doré

«Maria har valgt den gode del, som ikke skal bli tatt fra henne.»

Luk 10:42

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Moldova.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19/414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås,
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Kari Mangelrød, Holoa,
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 24 05
Mobil 915 58 562 – E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no

Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Frels meg fra travelheten

*Herre, du skapte tiden
og satte oss midt deri.
Arbeidet gav du, og siden
tid til å hvile i.*

*Satan ei unte oss gleden
ved rytmen i døgnets sang.
Så oppfant han travelheten
og satte dets hjul i gang!*

*Å, hvor vi haster og jager.
Hvorfor, vel ingen vet.
Og våre timer og dager
slukes av travelhet!*

*Herren bød oss å vandre,
hvor han har sin gjerning beredt.
Hvor vi kan tjene hverandre
– slukes av travelhet.*

*Herre, den dreper gleden!
Og hjertenes varme glød
slokner i travelheten.
Forgjeves ditt budskap lød!*

*Lydt gjennom travelheten,
lyder en stemme mildt:
Glemmer du kjærligheten.
Da er din tid forspilt.*

*Frels meg fra travelheten.
Den øder hver stille stund.
Berøver deg hjertefreden
og hvilen på Ordets grunn.*

*Fri meg fra travelheten!
Gi meg en stund, i dag.
Herre, i ensomheten
med deg, midt i tidens jag.*

Ukjent

Kom med meg til ein øyde stad!

Av Dag Rune Lid

Eg høyrde om ei bedrift som hadde utvida. Dei hadde også fått eit nytt og meir effektivt lagersystem, og eit betre og meir effektivt datasystem som kunne spara fleire arbeidsplassar – alle gledde seg. Men etter ei tid var det fleire som ikkje makta meir. Visst var det effektivt, men det vart så stressande for fleire av dei som arbeidde der at dei slutta – dei makta ikkje meir.

Me lever i ei tid der alt skal vera så effektivt. Mobiltelefonar som skal hjelpa oss til betre kommunikasjon, gjer at alle kan nå oss både med tale, sms eller e-postar døgeret rundt. Ein vert så tilgjengeleg at ein aldri får fred. Det ser ut for at dess meir effektive me vert, dess meir stress genererer det.

Det kan også vere at ein trivst godt i jobben sjølv om han kan vera intensiv, men som ein sa til meg: – Eg er så inspirert at eg tenkjer på korleis eg skal løysa oppgåvene, når eg går på tur med borna, når eg kjem heim frå jobben og når eg skal leggja meg. Det er også det

første eg tenkjer på når eg vaknar om morgonen. Korleis få det til å fungera enno betre? Han var så inspirert.

Slik er det i denne verda, og som kristen er ein i verda og vert påverka av denne verda. Om ein er stressa eller inspirert – er faren like stor. Det ser ut for at djevelen og tidsånda legg trykket nettopp her i dag. Det vert så lite ro, og den truande ser ofte ikkje denne faren sjølv.

Ein dag Jesus var saman med læresveinane var dei så stressa, eller kanskje inspirerte, at dei ikkje hadde tid til å eta – står det. Då seier Jesus til dei: «Kom med til ein øyde stad der vi kan vera for oss sjølve, og kvil dykk litt!» (Mar 6:31).

Skal du og eg finna kvile hjå Jesus, krev det at Jesus får oss avsides der han i ro kan få tala til vårt hjarta. Skjer ikkje det, døyr sjelslivet. Læresveinane såg ikkje dette behovet sjølve, så Jesus måtte avbryte deira travle ferd og dra dei avsides. →

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, februar 2011

Frels meg fra travelheten. Dikt	side 2
– Kom med meg til ein øyde stad! Av Dag Rune Lid	side 3
Fra fengselscelle til misjonsstasjon. Av Johan Nyhagen	side 5
Kan eg bli frelst når eg vil? Av Ragnar Opstad	side 8
I dag. Av Odd Eivind Stensland	side 10
Velger du å gå fortapt? Av Lars Fossdal	side 13
For tidlige fødsler. Av Marcus Söderberg	side 14
Nye websider i Lekmannsmisjonen. Av Dag Rune Lid	side 18

Ny kasserer

Kari Mangelrød, Kvelde, vil nå ta over som kasserer i Lekmannsmisjonen.

Vi vil takke Sara Heian for godt utført arbeid, og ønsker Kari lykke til med oppgaven!

Sekr.

Redaksjonelt

I forrige utgave av bladet var temaet «faren med travelheten».

Dette nummeret minner oss på hvor viktig det er å søke inn til Jesus – og bli gjenfødt til et nytt liv. Vi står alle i fare for å bedra oss selv.

Kom i dag – når du hører hans røst!
Red.

Livet me lever i denne verda påverkar det livet me lever med Herren. Difor seier Herren til sine at dei må koma avsides med han. Elles vert alt berre strev og kav, høy og halm som skal brennast opp ein dag. Det vert bortkasta arbeid det me strevar med – i æveperspektiv.

Det står om Jesus: «Tidleg om morgonen, medan det endå var mørkt, stod han opp og gjekk ut. Han drog bort til

ein øyde stad og bad der» (Mar 1:35). Jesus hadde behov for å starta dagen med ei stille stund med sin himmelske far. Har du og eg det? Då er sinnet ope og mottakeleg, utan at så mange inntrykk har fått hardtrampa hjartejorda.

Då kan eg få lytta til Ordet, la det søkkja i sinnet, la det påverka val som skal takast i løpet av dagen som ligg framom. Når Jesus hadde behov for det, burde ein kvar kristen ha desto større behov og trong for det.

Då profeten tala til Guds folk i fordoms tid sa han: «I stilla og i tillit skal dykkar styrke vera. Men de ville ikkje» (Jes 30:15). I stilla var det dei kunne finna kvile. Det var her dei kunne finna styrke. Det var her dei kunne få hjelp, mot og kraft. Det var her tillit til Herren vart fornøya. Det var her Herren kunne få gje dei mot i kampen. Det var her ein vart meir bunden til Herren. Men kva var deira reaksjon? Dei ville ikkje lytta til Herrens røyst.

Måtte ikkje det vere din og min reaksjon når Herren vil ha oss avsides med seg. Då må han gjerne bruka harde midlar for å få deg heim, berga for himmelen.

L&E

*Som Marias hjerterøtter
søkte denne ene skatt,
da hun seg ved Jesu føtter
full av lengsel hadde satt.
– Hans tale var liflig
i hjerte og øre.
Hun ville så gjerne
hans vilje få høre.
Hun kjente den rikdom
i frelseren lå.
Han ene for henne
var all ting å få.*

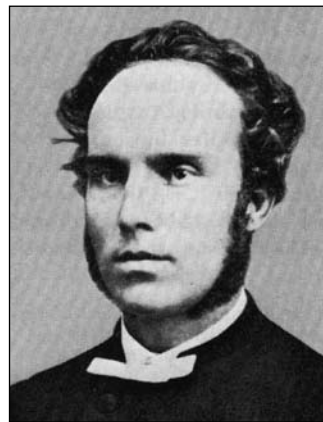
Johann Heinrich Schröder

Fra fengselscelle til misjonsstasjon

Av Johan Nyhagen

Lars Olsen Skrefsrud hadde alltid noe på hjertet, og han hadde uvanlige evner til å si det slik at det satt. Folk hang ved hans lepper. De glemte tid og sted. Det gikk magnetisk kraft ut av ham, sa Bjørnstjerne Bjørnson en gang. Folk som hørte ham, fikk inntrykk for livet.

Da Skrefsrud var hjemme på sitt første besøk i Europa i 1870-årene, ble han atskillig mer kjent i England og Skottland enn i Skandinavia. Han deltok på et stort møte i Newcastle i oktober 1874, og talte omkring en time. Da han var ferdig, reiste en mann seg spontant i forsamlingen og sa: «Jeg synes vi bør gi Skrefsrud de pengene han sier han trenger for å bygge presteskole der ute. Jeg for min del er villig til å gi 50 pund, og blir det nødvendig, gir jeg 100 pund». Da reiste den ene etter den andre seg og sa nesten i



Skrefsrud
1874

munnen på hverandre: Jeg gir 5 pund, jeg gir 10 pund osv., og før de visste ordet av det, hadde de samlet inn 300 pund. Det var mange penger den gangen. Da skålen skulle bæres opp til Skrefsrud, var det en dame på øverste benk som tok et gullkjede av sin hals og la det i offerskålen. Etterpå tok de opp kollekten til den misjonen som hadde møtet. Den innbrakte 36 pund og noen shilling.

Talte til kongefamilien i Danmark

Ved hans andre besøk i Skandinavia i begynnelsen av 1880-årene fikk folk her hjemme for alvor øynene opp for Skrefsrud som misjonær og folketaler. Tidligere har jeg referert til hans besøk på Amalienborg slott. Han talte til den samlede danske kongefamilie, og det er av interesse for oss nordmenn å tenke

I forrige nummer av bladet fikk vi høre om husmannsgutten fra Fåberg i Gudbrandsdalen som ble omvendt mens han satt i Botsfengselet i Oslo, hvor han fikk kall til å vie sitt liv som misjonær for santalfolket i India. Han besøkte Europa og Norge bare noen få ganger, men hans taler grep mange – både lek og lærd, og utløste store offergaver til misjonen.

Red.



Misjonærene sammen med et santalsk jaktlag (1874)

på at vår egen kjære kong Haakon var 10 år gammel da han hørte Skrefsrud fortelle fra Santalistan. Men han hadde sikkert hørt om Santalmisjonen lenge før den tid. Hans mor, kronprinsesse, senere dronning Louise, var nemlig en varm venn av misjonen, likedan dronningen, Louise av Hessen. Enkedronningen, Caroline Amalie, som døde før Skrefsrud fikk hilse på henne, var i den grad interessert at hun til og med korresponderte med de innfødte kristne, og ved en leilighet sendte hun et gullkors besatt med ametyster som gave til en bibelkvinne. Et stort, vakkert teppe, brodert på slottet, ble sendt til misjonsstasjonen Ebenezer, og brukes den dag i dag som alterteppe ved festlige anledninger.

I et brev fra Skrefsrud, datert København mars 1882, til fengselsdirektør

Petersen, hans gode venn gjennom mange år, skriver han blant annet: «Den danske Konge har stillet sig saare venlig til mig og Missionen, efter den Audiens som jeg efter Dronningens Opfordring havde hos Hans Majestæt». Videre sier han i samme brev: «Igaar talte jeg ...for den samlede danske Adel (170) hos Grev Moltke. Den norske kammerherre, Anker, var nærværende og også den norsk-svenske minister».

Nådde både høy og lav

Skrefsrud var i stand til å fange inn dem som sto høyest på samfunnsstigen, men ikke mindre grep han det alminnelige folk. Kirker og forsamlingshus ble for små, og utallige er de som ved møtet med denne mannen, fikk misjonen kjær for livet. Hvor mange som ved hans djerve forkynnelse

av korsets evangelium fikk sine navn i livets bok, vil evigheten åpenbare.

Møte for kongen og dronningen i Sverige

Danmark var det landet som først viste ham forståelse og tillit. Men det gikk etter hvert på samme måte både i Sverige og Norge. Han ble i Sverige invitert av dronning Sofia og kong Oscar til det kongelige slott. Der talte han til den svenske kongefamilien pluss en hel del av adelen. Som takk for dette sendte kongen og dronningen ham 600 kroner.

Han besøkte også Sveriges gamle universitetsby, Uppsala. Professor Waldemar Rudin introduserte Skrefsrud for studentene.

– Trefoldighetskirkan var sprengt da Skrefsrud holdt sitt foredrag. Senere erkebiskop Nathan Söderblom var 17 år og nybakt student den gangen. I en bok har han minner fra sin Uppsala-tid og berører også Skrefsruds besøk:

– Kirken var pakkende full da Skrefsrud i nesten to timer talte om heden-skap og kristendom i India. Stearin-lysene hadde etter hvert vanskelig for å brenne av mangel på surstoff, og luften var kvelende. «Men», sier han: «vi sa til hverandre da vi var kommet ut, at om han hadde holdt på dobbelt så lenge, skulle vi med glede ha lyttet til det han hadde å si».

Forkynte omvendelse for Bjørnstjerne Bjørnson

Her i Norge gjorde Skrefsrud noen lange møtereiser. Over alt var

det enorm tilslutning. Vi hadde ingen kongefamilie den gangen som kunne invitere ham, men det fortelles at dikteren Bjørnstjerne Bjørnson var en av dem som var levende interessert i Skrefsrud. Han skrev også et «hyllingsdikt» til ham. Der sier han blant annet:

*Jeg ærer dig, fordi du kunne tørste
til åndens gjerning under nød og strid.
Jeg ærer dig fordi du er den første
av Gudbrandsdalens sønner i din tid.*

*Jeg deler ei din tro, du sterke drømmer;
det skiller ej hvor ånden bærer bud.
Ti alt som stort og edelt om os strømmer,
det dyrker jeg, fordi jeg dyrker Gud.*

Dette diktet var skrevet før Bjørnson hadde møtt Skrefsrud. Allerede da hadde han vanskelig for å akseptere Skrefsruds trosstandpunkt. Det ble helt umulig for ham senere. I et brev, datert Paris april 1883, til en av sine venner, kommenterer Bjørnson et besøk av Skrefsrud med følgende ord: «Igaar kom Skrefsrud – og begynte straks at ville omvænde mig, du! Ja, de folk er naive!» Nå kan det vel være delte meninger om hvem som var den naive av de to, men dette trekket sier oss ikke så lite både om Skrefsrud og om Bjørnson. Selv om Bjørnson ikke kunne dele Skrefsruds syn på misjonen, var han, etter det han selv sier, likevel mektig grepet av hans personlighet.

Forts. i neste nummer

Kan eg bli frelst når eg vil?

Av Ragnar Opstad

Vårt val?

I forklaringa til «Den tredje tros-artikkel» kan vi lesa desse orda: «Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham...»

Ingen blir frelst som ikkje vil bli frelst, men ein blir heller ikkje frelst på grunn av sin vilje.

«Det er ikke ditt valg som omvender deg, like lite som det på sykehuset er ditt valg som opererer deg. Det er legen som opererer, men han må ha ditt 'ja'. Det er Frelseren som frelser deg» (Ole Hallesby).

I min ungdom las eg ei bok som m.a. omtala emnet «Den selvtagne tro». Eg hugsar ikkje stort anna enn akkurat dette uttrykket, og at denne trua ikkje var frelsande. Det forstår den som har fått trua som ei gåve gjennom forkynninga av evangeliet.

Kunnskap eller personleg erfaring

Det som vel dei fleste bekjennande kristne veit, men som truleg dei fær-raste har gjort personlege erfaringar om, er vår fortapte stilling. Ikkje berre at eg er ein syndar, men ein fortapt syndar, som ikkje kan forbetrast. Utan denne erfaringa vil ein aldri kunna ta imot eit fullført frelseverk. Er dette eit krav til oss? Nei, det er det ikkje, men det er like fullt ein realitet! Utan denne erfaringa får ein berre eit teoretisk

forhold både til lova og evangeliet – og dermed til heile frelseverket.

Min kristendom og trøyst blir då alt det Gud har verka i livet mitt: Omvendinga, trua, mitt kristenliv, bøn og bibellesing. Så kan vi stilla oss saman med farisearen i templet og takka og gi Gud æra for alt!

Etter syndefallet er vi slik laga at vi vil frelsast som *verdige* syndarar – som om det skulle vera mogleg! Men for farisearen hadde det lukkast!

Dette hadde ikkje lukkast for tollmannen. Han «stod langt borte. Han ville ikkje eingong lyfte augo mot himmelen, men slo seg for bringa og sa: Gud ver meg syndar nådig!» (Luk 18:13).

Farisearane visste godt at dei var syndarar, men ikkje at dei var fortapte syndarar! Det er berre fortapte syndarar som har bruk for ein mellommann («stedfortreder»).

«Hvis ikke *hans* gjerninger er *dine* gjerninger, *hans* anger *din* anger, *hans* bønner *dine* bønner, *hans* lidelse *din* lidelse og *hans* død *din* død, er du evig fortapt» (Carl Olof Rosenius).

Når Herren frelser

«For han seier: I den tid som meg tekstest, bønheyrde eg deg, og på frelsedagen hjalpde eg deg. Sjå no er det tid som tekkjest vel, sjå no er det frelsedagen!» (2Kor 6:2).

Om vi ikkje kan bli frelste når vi vil, kan Herren frelsa når han vil. Og han gjer det på sin måte: Ved sitt Ord, som er gjeve oss som lov og evangelium, blir vi avkleddede vår eiga rettferd, slik at alt vårt blir teke frå oss, og vi står tilbake ribba for alt.

Kvifor gjer Herren det slik? Fordi han har frelst oss som fortapte syndarar. Då må vi ta imot frelsa så fortapte som Skrifta og erfaringa lærer oss.

I grunnen kan vi ikkje sjå oss *sa* fortapte vi *er*, men vi lyt få sjå så mykje at vi trur Guds ord om det, slik at vi gjev opp oss sjølve og vår eiga rettferd og tek vår tilflukt til Jesus.

Farisearane på Jesu tid gjekk ikkje med på dette. Jesus fekk aldri – med nokre få unntak – ta frå dei det dei sette si lit til, deira eigen «kristendom».

Har han fått gjera denne gjerning i ditt liv? Og får han framleis gjera den? Skulle dette vera uklart for deg, så tal ut med Herren om korleis du har det. Han viser deg ikkje bort når du kjem som du er og fortel han det. Det er vegen for oss alle. Vi må alltid stå for Herren som vi er.

Som Jesus tok seg av Nikodemus og alle andre – etter kva som var deira behov – slik vil han ta seg av kvar og ein som går til han med si naud. Men vi ser også at det var mange som ikkje tok imot hjelpa, for det kosta for mykje. Kva trur du ikkje det kosta for Nikodemus å måtta erkjenne å ha levd i sjølvbedrag?

Vår sak med Gud er gjort opp!

I «Lov og Evangelium», nr. 7/2009, var det eit stykke av Ole Rolfsnes. Han skriv m.a.: «Etter mitt skjønner tenker de fleste bare på det Jesus har *gjort*. (Og det er ikke lite!) (...) Men det er noe annet som er like nødvendig. Det er synet på hvem Jesus er. (...) Jesus er vår stedfortreder, vår yppersteprest eller vår mellommann, som ordnet vår sak med Gud. Å oppleve at Jesus er vår stedfortreder for Gud, og tro det, nettopp slik jeg er, er av aller største betydning i en kristens liv».

Tenk at Jesus har ordna mi sak med Gud – og at eg skal få tru det nettopp slik eg er. L&E

*I meg er jeg fattig,
i ham er jeg rik.
Ja, tenk at min Frelser
har ordnet det slik,
at allting er fullbrakt
for deg og for meg.
Det lød ifra korset.
Han åpnet oss vei.*

*Han sonet min synd
og betalte for den.
Han livet sitt gav,
og hva fikk han igjen?
Han fikk kun en synder,
han ønsket ei mer.
I ham jeg min frelse
og redning nå ser.*

Ragna Brentøy

I dag

Av Odd Eivind Stensland

Enkelte mennesker tenker at det vi ikke får gjort i dag, får vi gjort i morgen. Vi har god tid.

I Afrika sier de at tiden kommer til oss, mens vi sier at tiden går. Tid har vi nok av, for den kommer til oss hele tiden. Enkelte steder kjører ikke bussen før den er full. Bli den ikke full i dag, kjører den i morgen. Det gjør ikke noe om vi utsetter til i morgen, det vi ikke får gjort i dag.

Vi må også tenke på det spanske ordet «mañana», som betyr i morgen, men i virkeligheten betyr det «siden en gang». Det betyr noe slikt som «en senere dag» eller en «annen dag». Det må være veldig frustrerende for oss som er vant med å gjøre presise avtaler og venter at når en har avtalt en tid, mener en det også.

Vi vil i dag minne om hva Herren sier til oss når han sier «i dag». Når han har sagt «i dag», mener han «i dag». Da er det livsfarlig å utsette. Husk at Herren aldri snakker om «i morgen».

I dag må jeg bli i ditt hus

Sakkeus var en overtoller og en rik mann (Luk 19:2). Hans største ønske var å se Jesus. Han satte alle ting til side, for én ting var det viktigste. Det er dette som kjennetegner den som er av sannheten. «Da Jesus kom til stedet, så han opp og sa til ham: Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg bli i ditt hus». Hva gjorde Sakkeus? «Han

skyndte seg da og steg ned, og tok imot ham med glede» (Luk 19:5f). Så sier Jesus til ham: «I dag er frelse blitt dette hus til del» (19:9).

Hva er det riktigste tidspunktet for å søke Herren? Det er «i dag». Når Herren kaller, er det den rette tid. Hvis du utsetter, gjør du Den Hellige Ånd sorg. Men ikke bare det: Du står Herrens kall imot, og det er meget alvorlig, for han vil inn til deg.

Under en reise her i landet for noen år siden oppdaget jeg et butikkvindu hvor det var malt en kirke med en tekst som lød slik: «Senere blir ofte for sent». Dette brente seg fast i meg. Det er nettopp det som er saken. Det er livsfarlig å utsette omvendelsen, for det kan bli for sent.

«I Guds almanakk står det alltid i dag! Men i satans står der alltid i morgen» (Charles Haddon Spurgeon).

*I dag begynn, og spar
det ikke til i morgen.
Hva morgendagen har
å bringe, er forborgen.
Kan hende klokken slår
i dag sitt siste slag –
nå leges sjelesår,
nå heter det i dag!*

*Betenk deg, mens du kan!
Har du din Frelser funnet?
Snart timeglassets sand
kan være helt utrunnet.*

*Se hvilken vredens sky!
Søk skjul for synd og nag
i Jesu vunders ly –
nå heter det i dag!*

Hans Adolph Brorson,
Sb 175:2+4

I dag, om dere hører hans røst

«Derfor, som Den Hellige Ånd sier: I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter – som ved forbitrelsen, på fristelsesdagen i ørkenen. (...) Men forman hverandre hver dag, så lenge det heter i dag, for at ikke noen av dere skal forherdes ved syndens svik» (Heb 3:7-8+13).

Hva er syndens svik? For å illustrere det, er Judas et talende eksempel. Dette med Judas er et trist kapittel. Judas var regnet blant apostlene og fikk del i denne tjenesten (Apg 1:17).

«Også den mann som jeg levde i fred med, som jeg stolte på, han som åt mitt brød, har løftet opp sin hæl imot meg» (Sal 41:10, se også Sal 55:14f).

Hvorfor gikk Judas fortapt? Hvordan kunne det skje, at en av Jesu disipler havnet i den situasjon som han gjorde? Djevelen henvender seg til vår onde natur. Og i Judas' natur var det pengekjærligheten. Det ble innfallsporten for synden og fallet.

Hvis du tenker at dette kan aldri hende meg – jeg er i alle fall ikke slik – er du inne på en farlig vei. Det var synden som svek ham. Judas var en tyv (Joh 12:6). Han var kasserer, og forstod seg på penger. Det var sikkert derfor han fikk den jobben. Så begynte det

med at han tok litt av kassen, i smug, og så litt til. Etter hvert utviklet det seg mer og mer. Det var nok ikke hans første fall. Før en faller i ytre synder, har det skjedd et fall på det indre plan. «Ingen som blir fristet, må si: Det er Gud som frister meg! For Gud blir ikke fristet av det onde, og selv frister han ingen. Men enhver som blir fristet, dras og lokkes av sin egen lyst. Når så lysten har unnfanget, føder den synd. Men når synden er fullmoden, føder den død» (Jak 1:13-15). Dette var banen Judas var kommet inn på. Her ser du syndens svik. Han gav lysten rom. Gir du lysten rom uten at du må snakke med Jesus om det, er du på frafallets vei, og ligner Judas.

I Tallinn i Estland finnes det en kirke som heter «Pühavaimu kirik» (Den Hellige Ånds kirke). Den støpte tårnklokken fra 1433 har følgende inskripsjon: «Jeg slår timene likt for alle, både pike og tjener, frue og herre. Ingen kan bebreide meg det». Saken er at ingen har noen fordel fremfor andre. «Det er menneskenes lodd én gang å dø, og deretter dom» (Heb 9:27).

*Døden kommer snart til hytten,
snart til kongens borg.
Tror du den vil la seg hindre
av din gråt og sorg?
Jesus kaller, mild og kjærlig,
men du svarer: Nei!
Sorgfull han seg bort må vende,
men den bitre død går ei.*

Arthur Cleveland Coxe,
Sb 177:2 →

I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad

Hvordan blir du bevart fra syndens svik, så du ikke havner i samme situasjon som Judas? Det er at du daglig erkjenner for Jesus hvordan det egentlig er fatt med deg, og finner din trøst i evangeliet om stedfortrederen. «Hver gang det da kommer en bønn eller ydmyk begjæring fra noe menneske eller fra hele ditt folk Israel, fordi de hver for seg kjenner sitt hjertes nød, og de så brer ut sine hender mot dette hus, så vil du høre det i himmelen, der hvor du bor. Du vil tilgi og gripe inn og gi hver mann etter hans ferd, fordi du kjenner hans hjerte. For bare du kjenner alle menneskebarns hjerter» (1Kong 8:38f). Hvorfor kan Herren tilgi meg alle mine synder? Det skyldes at det en dag ble født en frelser. Dette skjedde på den dag Herren hadde bestemt. Det ble vår redning. Tenk! Da skulle Immanuel, Gud med oss, fødes. «Hva skal vi da si til dette? Er Gud for oss, hvem er da imot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, hvordan skulle han kunne annet enn å gi oss alle ting med ham?» (Rom 8:31f). Det som er julens budskap, i en sum, er det som uttrykkes i Oscar Ahnfeldts sangbok:

*Kom då, min Jesus,
välkommen till jorden,
att i mitt ställe
fullborda Guds lag!*

Jesus bar alle verdens synder og led Guds dom og forbannelse over synden i vårt sted. Han betalte prisen for å

gjengløse deg. «For dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull, dere ble kjøpt fri fra den dårlige ferd som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam» (1Pet 1:18f). Dette offer hadde Gud behag i.

Vi leser i Gal 4:4-5: «Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår».

Jesus var født under loven. Han som er lovens giver, og står over loven, stiller seg nå under loven. Hva ligger det i dette? Jesus var kommet for å oppfylle loven (Mat 5:17). Den som skal bli godtatt av Herren må være fullkommen, og ha gjort alt det loven krever.

«Og loven har ikke noe med troen å gjøre, men der heter det: Den som gjør det, skal leve ved det» (Gal 3:12). Her svikter vi, og er ikke i stand til å være slik Gud krever av oss.

Så kommer Jesus som vår siste Adam, og han settes på prøve i slektens sted. Jesus var lydige på alle punkt. Han sviktet ikke i en eneste ting. Han var fullkommen i alt. Hans lydighet skulle så helt og fullt være vår, som om vi selv hadde oppfylt loven.

«For likesom de mange kom til å stå som syndere ved det ene menneskes ulydighet, så skal også de mange stå som rettferdige ved den enes lydighet» (Rom 5:19).

La oss nå – i dag – ta imot dette budskapet i takk og tro, så vi ikke står ham imot!

Velger du å gå fortapt?

Av Lars Fossdal

Bibelen sier oss at livet har kun to endestasjoner, himmelen og helvetet. Det utrolige er at de fleste foretrekker å gå på veien til sistnevnte sted. La meg forklare. Guds plan med skapelsen av menneskene, var at himmelen skulle bli full av barn – Guds barn. Barn som ikke var skapt slik englene og de andre himmelske livsvesnene er, men barn som er født av ham ved hans Ord. Barna skulle ha del i guddommelig natur, ha samfunn med ham og del i hans evige herlighet.

Da Gud dannet deg i mors liv, var det nettopp for at du skulle bli hans barn. Men en av englene fikk tanken om å bli like mektig som Gud, ja, selv være Gud og ha Guds posisjon over det skapte. Med løgn og list fikk han med seg mange andre engler, og slik fikk han tak i menneskeslekten ved Adam og Evas fall. Menneskene ble onde, både mot Gud og hverandre. Dette resulterte i mye nød og smerte, både for menneskene og for skaperverket. Men Gud har satt opp en dag til oppgjør med alle onde vesener, engler som mennesker. Da skal djevelen og alle hans engler kastes i ildsjøen og lide en evig pine. Likeså de mennesker som ble i sitt frafall fra Gud. Det er Guds rettferdige dom.

Men syndefallet ødela ikke Guds plan med menneskene. Han lovet selv å sone våre synder og forlike oss med seg selv ved Jesus Kristus. Inntil

dommedag er det nådetid. Nå kaller Gud på oss fra solens oppgang til dens nedgang. Han kaller til oppgjør, omvendelse og frelse fra satan og syndens makt ved å tro på Jesus. Menneskene kan nå ved troen på Jesus få del i samfunnet med Gud og hans herlighet.

Innbydelsen til himmelen står ennå ved lag. Du er innbudt! Det er nåde fra Gud. Frelsen gjelder alle, også deg, uansett hvem du er og hvordan du er. Innbydelsen grunner seg ikke på deg, men på at Gud er god.

Mange synes det koster for mye å vende om. De vil ha sitt liv i denne verden. Eller de synes det er for ydmykende å gjøre opp, komme til «sannhets erkjennelse». Andre velger å tro at Gud ikke er slik Bibelen forteller, mens andre igjen utsetter sin omvendelse til det blir for sent. Satan har i sannhet sine listige metoder for å hindre menneskene i å vende om, bli frelst og få del i himmelen og det fullkomne livet der. Det eneste han kan gi, er en kortvarig nytelse av synden og verden. Men nytelsen varer bare så liten en tid, mens den himmelske glede varer en evighet. Du lar vel ikke den himmelske herlighet gå fra deg på grunn av en kortvarig nytelse av synden? For en dårskap!

Når noen ikke kommer til himmelen etter sin død, er det ikke fordi Gud er vanskelig, men fordi menneskene ikke ville vende om og la seg frelse. →

For tidlige fødsler

Av Marcus Söderberg

«De vendte tilbake til ham mens han ennå var i Jeriko, og han sa til dem: Sa jeg ikke til dere at dere ikke skulle gå? Mennene i byen sa til Elisa: Byen ligger godt til, som min herre ser. Men vannet er dårlig, og landet lider under for tidlige fødsler. Da sa han: Hent en ny skål til meg og legg salt i den! Så gjorde de det. Og han gikk ut til det stedet hvor vannet strømmet fram, og kastet salt nedi og sa: Så sier Herren: Nå har jeg gjort dette vannet friskt; det skal ikke mer volde død eller for tidlige fødsler. Og vannet ble friskt og har vært så til denne dag, etter det ordet som Elisa hadde talt.»

2Kong 2:18-22

Uten liv

Jeriko var en fin by. Den lå godt til. Innbyggerne hadde de rette forutsetninger for liv. Men det nevnes noe her som forårsaket død og for tidlige fødsler. Vannet i Jeriko var dårlig. Landet led sårt. Døden rådde der. Barna var ikke blitt tilstrekkelig modne, de var ikke rede til å bli født. Hva var grunnen til dette? Er dette noe vi burde gi akt på i dag? Ja, så absolutt, fordi dette står i Bibelen, Guds eget ord. Og som forkynnere må vi ikke holde noe unna (Apg 20:27).

Ingen omvendelse

For omlag 100 år siden fikk en åndelig leder spørsmål om hva som kunne bli dette århundrets største

De valgte å overhøre Guds kall til omvendelse. De fulgte i stedet satans røst, og forble uomvendte og ufrelste. Men ingen uomvendte slipper inn i himmelen.

Hører du i dag kallet til frelse, må du være lydige mot det. Hør! Gud er forsonet. Han venter på deg – at du skal komme til ham og få del i det himmelske barnekår. Det fullkomne livet du skulle leve, har han levd for deg i Jesus Kristus. På korset ropte han: «Det er fullbrakt!» Da var din sak med Gud ordnet opp. Kan du la dette gå ifra deg?

Er du ulydig mot kallet til frelse, velger du å gå evig fortapt. Og dit skal du en dag komme! For ingen synder kommer inn i himmelen. Men hvor du kommer til å angre på ditt valg! Men da er det for sent. Det lyder ikke flere kall til frelse. Din skjebne er beseglet for evig – i helvetet.

Men ennå lyder det til deg fra Guds ord: Vend om og tro på Jesus, så skal du bli frelst! Det vil du aldri angre på, og du skal takke Gud i en evighet for hans store nåde imot deg.

L&E

åndelige fare. Han svarte: «Jeg tror at den største fare som truer er religion uten Den Hellige Ånd, kristendom uten Kristus, forlåtelse uten omvendelse, frelse uten gjenfødelse, politikk uten Gud og en himmel uten helvete».

Lovens nødvendighet

En lov som gir håp for meg, er ikke *loven*. Mennesket er av naturen lovisk. Det elsker lovisheten, men hater loven. Så kommer også det gamle menneske til å hate loven så lenge det lever. Hvorfor er det slik? Fordi den vil ta ifra meg alt jeg trodde meg å ha innfor Gud. «Men det som var en vinning for meg, det har jeg for Kristi skyld aktet for tap. Ja, jeg akter i sannhet alt for tap, fordi kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre, er så meget mer verd. For hans skyld har jeg tapt alt, jeg akter det for skrap, for at jeg kan vinne Kristus og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som er av loven, men ved den jeg får ved troen på Kristus, rettferdigheten av Gud på grunn av troen» (Fil 3:7-9).

Den som knust av loven griper om nåden som *virkelig* nåde, er den som ser at alt mitt eget, fra det beste til det verste, er bare «skarn», noe man kaster bort til hundene, for man vil ikke ha det som sin rettferdighet for Gud. Når det blir vanskelig, ja umulig for deg å være en kristen, er det loven du har møtt. Og da du mistet din egen selvlagede kristendom; din anger, din tro, din lovoppyfillelse, din bønn, tenker mange at det er Jesus de har mistet. Men hva sier Paulus? Bort med det, bort med

det alt sammen for å vinne Jesus og bli funnet i ham! Han står med en lukket munn, han har ikke noe han skulle ha sagt, for Gud er en fortærende ild mot all synd (Heb 12:29). Med rette må han fortære meg, arme stakkar! Min sanne stilling er slik Per Nordsletten beskriver det på nr. 461 i Sangboken: «Ifra hode til fot, hjertets innerste rot, kun en eneste masse av synd». Jeg ikke bare *gjør* synd, men jeg *er* en synder.

Evangelium for ugudelige

Skal jeg bli frelst, må det bli av uforskyldt nåde *alene*. Gud være takk! Det finnes nåde for den ugudelige som ikke har noe å komme med, men som vender seg til Jesus. Så får han en annens rettferdighet, Kristi egen rettferdighet, ved troen på ham.

«Når det fører nedover, skal du si: Oppover! Han skal frelse den som slår sitt øye ned. Selv den som ikke er uskyldig, skal han redde» (Job 22:29-30). «Herren, Herrens Ånd er over meg, fordi Herren har salvet meg til å forkynne et godt budskap for de saktmodige. Han har sendt meg til å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, til å utrope frihet for de fangne og frigjørelse for de bundne» (Jes 61:1). Ja tenk, han gir tiggeren alt av bare nåde, men merk: også bare ham.

Prøv dere selv!

Men hva skjer så i dag? Jo, man forkynner nåde uten omvendelse, frelse uten tro, liv uten død. Man forbinder dem som ikke har et sønderbrutt hjerte, man utroper frihet for dem som ikke synes de er fanger. De som

har besluttet å være kristne, de regner seg som kristne, og de andre ser på dem som kristne. Men dette er en farlig villfarelse, for Guds ord sier: «Så beror det altså ikke på den som vil eller på den som løper, men på Gud, som viser miskunn» (Rom 9:16). Det er den beste beslutningen du kan ta, men den frelser deg ikke. Å ha tatt en beslutning er ingen erstatning for å være født på ny! «Å, tenk ein gong, då vert det mange tårar, tenk koma fram og tru at alt er vel, og så få sjå, at ein seg sjølv har dåra, du ser for seint du tapa har di sjel».

En forkynner sa det en gang slik: Den fariseer som djevelen har fått «frelse», er det nesten umulig for Gud å frelse. Han trøster seg til nåden, og til at de sanne kristne også faller i synd, og han er jo ikke verre enn de andre! Er du, min venn, omvendt til Gud? Blander du sammen det du *vet* med det du *er*? Lever du i troens samfunn med Kristus? «Ja, men kan man vite det?», sier du. «Er ikke troen en skjult ting?» Spør ikke fornuften, men Gud! «Ransak dere selv om dere er i troen! Prøv dere selv! Eller kjenner dere ikke dere selv at Kristus Jesus er i dere? Det måtte da være at dere ikke består prøven» (2Kor 13:5).

*Lyset ser du mot deg skinne,
vet du også om du tror?
Har du merket noensinne
at din Jesus i deg bor?
Har hans nådestrålers kraft
i din sjel sin virkning hatt?
Kan du i ditt hjerte finne
at et lys er tent der inne?*

*Hvordan går man så og drømmer
i en sådan viktig sak,
og i sikkerhet forsømmer
nådens dyrebare dag!
Det er tid å stanse vel
og å sørge for din sjel.
Nå er tid før Jesus kommer,
før hans strenge vredes dommer.*

Hans Adolph Brorson, Sb 174:3-4

Reddet ut av ilden

Tenk deg at du våknet en natt av at noen spylte kaldt vann over deg. Skulle du da ikke bli glad for å bli reddet ut av et hus som sto i brann? Går du og er sint over måten du ble reddet på? Nei, men du blir sint du som sier: «Bare sove litt til! Bare en liten blund! Bare folde hendene litt for å sove» (Ord 24:33). Men hva skjer så? Jo: «Så kommer armoden over deg som en landstryker, og nøden som en mann med skjold» (Ord 24:34). Ja, hvis du ikke blir omvendt her på jord, skal den *evige* armoden komme over deg, for etter døden skjer ingen merkelig forandring. Nei, du når målet på den veien du begynte på her.

Du har kanskje kjent et kall til å bli misjonær eller predikant, prest eller ungdomsleder, eller noen annen gjerning, men har du noensinne tenkt at det kunne være Guds kall til *frelse* for deg? «For dag og natt lå din hånd tungt på meg. Min livssaft svant som ved sommerens tørke. Sela» (Sal 32:4). Hvilken hånd var det som lå tungt på David? Var det satans? Eller var det kanskje hans fiendes hånd? Nei, det var Guds hånd! Så skal du ikke tro det

alltid er den onde som er ute etter deg når du får det vanskelig. Nei, det kan kanskje like gjerne være Gud som vil ha deg i tale.

Bekjenn din synd!

David bekjente sin synd for Gud, han omvendte seg og fikk syndsforlatelse. Men hva med den lange tiden, minst ni måneder, som han tidde? Var han en hykler da? Ja, det spørsmålet har mang en omvendt fått etter at de fikk se at de hadde levd som trelle på sin beslutning, og ikke som frie nådebarn. Etter å ha blitt omvendt gjennom forkynnelsen av lov og evangelium, kom spørsmålet: Så du har vært en hykler du da? Da kan svaret bli: Ja, det kan så være, men jeg visste det nok ikke. Men nå vet jeg at et djevelens barn har blitt en Kristi brud. Det kan den si som er omvendt. Kan du?

Forsoninga er vunnen

*Er nådegåva gjeven,
då er det ikkje eg
Som henne skal med strev og
møda finna.*

*Ser du, min Gud, i Sonen
med hugnad no på meg.
Så skal eg då som barn ditt
rike vinna.*

*Og når du alt er nådig,
så kjem mitt strev for seint,
Eg som i trældomskavet
har streva hardt og meint
At du til slutt då skulle
bli meg nådig.*

Lina Sandell/Anders Hovden,
Sb 251:3

Møter

Mars

1.-6.	Varhaug	Egon Jensen (DK)
5.-6.	Årnes	Lars Fossdal
13.	Sannidal	Konrad Fjell
15.-20.	Mosvik	Lars Fossdal
19.-20.	Askim	A./G. Fossli
25.-27.	Bangsund	F.-W. Knutzen
29/3-3/4	Kvelde	Martin Fjære

To utganger

Jesus fortalte en lignelse til «noen som stolte på seg selv at de var rettferdige» (Luk 18:9). Du kjenner sikkert den lignelsen. Husker du hvordan den slutter? «Men tolleren stod langt borte. Han ville ikke engang løfte øynene mot himmelen, men slo seg for sitt bryst og sa: Gud, vær meg synder nådig! Jeg sier dere: Denne gikk rettferdiggjort hjem til sitt hus, ikke den andre. For hver den som opphøyer seg selv, skal fornedres. Men den som fornedrer seg selv, skal opphøyes» (Luk 18:13-14).

Er du den fornedrede som skal opphøyes, eller den opphøyede som skal fornedres? L&E

www.nll.no

Nye websider i Lekmannsmisjonen

Av Dag Rune Lid

Endeleg har me gleda av å presentere dei nye websidene til Lekmannsmisjonen. Det var naudsynt med ei oppgradering. Det har teke si tid, men me vonar resultatet har vorte godt og tenleg.

Bladet digitalisert

Mange har vore med på prosessen med å scanna alle «Lov og Evangelium» heilt attende til starten i 1964. Frå 1964 og fram til og med 1998 ligg dei no i eit søkbart PDF-format, og frå 1999 og fram til i dag ligg dei både i PDF-format og i rein tekst. Når ein søker etter artiklar før 1999 vil ein såleis få opp bladnr. i PDF, og kjem ikkje direkte til artikkelen. Totalt ligg det no ute over 3000 artiklar.

Ein kan søkje fritt på ord og uttrykk, og det ligg inne indeksar på forfattar og årstal, og ein kan velje ulike sorteringar på utvala som kjem fram. Det vil vera eit unikt arkiv for den som vil søkja etter oppbyggelege artiklar. Det ligg inne bortimot 400 forfattarar eller kjelder som artiklane er tekne frå.

Lydropptak

Digitale opptak av talane har me ikkje hatt på weben før, men no har me lagt ut dei fleste av talane som er tekne opp etter at me byrja med digitale opptak – så å seie heilt attende til 2004. I tillegg er det lagt ut over 200 taler og bibeltimar/forelesingar av Carl Fr. Wis-

løff og Øivind Andersen. Det ligg m.a. ute 48 forelesingar i dogmehistorie av Wisløff og ein gjennomgang på delar av Romarbrevet med Andersen. Lydarkivet vil difor vere ei kjelde ein kan få ause av året rundt, kor du enn er i verda, berre du har tilgang til internett. Ein kan søkje både på namn og tidspunkt for møta.

Det er høve til å bestille opptaka, men når ein no har høve til fritt å laste dei ned og brenne dei eller å leggje dei ut på eigen MP3 spelar, reknar me med at det i framtida vert mindre bestillingar av CD-ar.

Møteverksemda

Det er også lagt inn oversikt over stader der NLL har møteverksemd, ein kalenderfunksjon me etter kvart vonar skal verta nytta aktivt for å annonsere møta me har ulike stader i landet. Det ligg ikkje så mange møter her enno, men etter kvart som folk lærer seg å nytte systemet, kan dei sjølve leggje inn kva tid møta skal vere på deira heimstad. Reiserutene til forkynnarane vert også lagt ut, og det er fint om nokon kunne ha dei som bønelistar. Det er viktig å be for dei som skal stå fram med Ordet.

Blogg

I venstre marg har me ein blogg der Marcus Söderberg rapporterer frå misjonsarbeidet i Moldova. Det er kvardagshendingar, andaktsord, bøn-

NLL

- Om Oss
- Reisenfete
- Arrangement
- Metelister
- Foreninger og Bedehus
- Bilder
- Kontakt

Blogg Fra Moldova

medevangelietillmoldavien

Møtesdager
Jeg er glad att så mange datterfenna er med och ber för oss. Att be är att råba vis Altmaktens hand, att öppna för Gud med den hjälp han har fårdig. Och Paulus säger ju till de i Kolosse: " Be också för oss att Gud öppnar en dör för ordet, så att vi kan ...

Ta kontakt

Adresse, tlf og e-post
Fossnesvn. 13, 3160 Stokke
Tlf: +47 33 33 89 00
post@nll.no

BIBELHELG PÅ FOSSNES 4.-6. FEBRUAR

20. januar 2011 19:49



Programmet for bibelhelga er nå klart. Det blir tale av Immanuel Fuglsang og Lars Fosstad. Unge og eldre er velkommen til samling om Guds ord!

→ Les mer

Lov og Evangelium 2011 - Nr 01

01. januar 2011 01:00



Vi ønsker alle bladets lesere et godt nytt år! Kan det bli et godt år? Merke skyer er synlige på horisonten – åndelig talt. Det er sant, men det er et lys i mørket. Guds rike er et seiersens rike. La oss

leve i Ordet og telle våre dager! Les andakt «Hokken slår, tiden går!» Trævelheten holder vel ikke på å maktstjole oss? Maria valgte den gode del (Jesus), og hadde sin yndlingsplass ved Jesu fetter. Hun måtte lytte til Jesu ord, for hun hadde behov for å høre.

Tags: Agnatt Sjøtjern, Fuglsang Immanuel, Gangås Ingar, Hageveldt Jørgen, Jensen

Herren er mitt livs vern

01. januar 2011 01:00



«Herren er mitt lys og min frelse, hvem skulle jeg frykte? Herren er mitt livs vern, hvem skulle jeg engastes for?» Salme 27:1

I Salmenes bok er Kristus alltid med i navnet Herren. Jeg og Faderen vi er ett, sier Jesus. Derfor, det David vitner om her, er at når han ser Herren Kristus, da skinner lyset for ham. Det å lære Herren å kjenne slik han har åpenbart seg i Ordet, å vokse i kjernskap til han, se dypere inn i hva han er, hva han har gjort, hva som gemmer seg bak dette navnet – Herren. Det er å se lys og få lys. Lys, det er sannhet som gir glede, håp, trygghet, gode utsikter for nåtid og fremtid.

Arrangement på bibelskolen

Bibelhelg 4.-6. februar
Barnelir 24.-26. juni
Hovedsommerskole 13.-17. juli

Kommende Møter

No current events.

[Metelister for våren 2011](#)

Andakter av Rosenius

[Dagens lille andakt](#)
[Dagens store andakt](#)

Nye Nedlastinger

[Per Gustafsson - Ap. 21 v. 6 - 2011-01-21](#)
[Per Bergene Holm - Ap. 13 v. 2011-01-21](#)
[Martin Fjerve - Jes. 69 v. 1-15 - 2011-01-21](#)

Fra Artikkel Arkivet

[Sorg og glæde](#)
[Sal](#)
[Lmedgang og motgang](#)

begjør osv. Det gjev deg høve til å følgje med på arbeidet dei står i. Det er også egne misjonsider der ein vil ha stoff relatert mot ytremisjonsarbeidet som me har i Moldova.

Elles er det samla stoff om forkynnarverksemda, link til bibelskulesidene, historikk, bladet, kontaktinformasjon, fellessamlingar framover og andre aktuelle linkar. Websidene er utvikla i Open Source-systemet Joomla, og sidene er lagra på eksternt webhotell på nettet slik at det opnar opp for at fleire kan vere med å ved-

likehalde sidene. Planen er difor at sidene skal oppdaterast oftare og vera meir levande.

Me har hatt profesjonell hjelp av Julie og Tollef Slaathaug, som har brei erfaring innanfor webutvikling og programmering, og me vil takke dei for alle timane dei har lagt ned i utviklinga av sidene. Me vil også takke andre som har vore med på prosessen for å få dette til. Så er det vår bøn at sidene kan få vere ein reiskap i Herrens hand til vel-signing for dei som besøkjer sidene våre. L&E



B ØKONOMI
ECONOMIQUE



NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:
Lov og Evangelium
Rolfesnes,
5420 Rubbestadneset

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Bibelskolen på Fossnes

**Kom
avsides
med Ordet!**

«Herren din Gud fører deg inn i et godt land,
et land med rennende bekker, med kilder og
dype vann, som veller fram i dalene og på
fjellene ...» 5 Mosebok 8:7

www.fossnes.info

www.nll.no

Sats & trykk:
DesignTrykk AS, Steinkjer
74 12 13 35